

"La pila baptismal és el lloc on es fa Pasqua amb Crist!"

Dij, 10/05/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 9 de maig 2018

Catequesi sobre el Baptisme. 5. La regeneració

Estimats germans i germanes, bon dia!

La catequesi sobre el sagrament del Baptisme ens porta a parlar avui del sant rentat acompanyat de la invocació de la Santíssima Trinitat, que és el ritu central que pròpiament "bateja" - és a dir submergeix - en el Misteri pasqual de Crist (cf. Catecisme de l'Església Catòlica, 1239). El sentit d'aquest gest fa que sant Pau s'adrexi als cristians de Roma, en primer lloc preguntant: «No sabeu que tots els qui hem estat batejats en Crist Jesús, hem estat batejats en la seva mort?», i després responent: «Pel baptisme hem estat sepultats junt amb ell en la seva mort per tal que, com Crist va ressuscitar d'entre els morts, així també nosaltres puguem caminar en una vida nova» (Rm 6,3-4). El Baptisme ens obre la porta a una vida de resurrecció, no a una vida mundana. Una vida segons Jesús.

La pila baptismal és el lloc on es fa Pasqua amb Crist! L'home vell queda enterrat, amb les seves passions enganyoses (cf. Ef 4,22), perquè reneixi una nova criatura; de fet les coses velles han passat i n'han nascut d'altres de noves (cf. 2Cor 5,17). En les "Catequesis" atribuïdes a Sant Ciril de Jerusalem s'explica als recentment batejats el que els va passar amb l'aigua del Baptisme. És bonica aquesta explicació de Sant Ciril: «Al mateix moment vau morir i vau néixer, i la mateixa ona de salvació esdevé per a vosaltres sepulcre i mare» (n. 20, Mistagògica 2, 4-6: PG 33, 1079-1082). El renaixement de l'home nou exigeix que sigui fet pels l'home corromput pel pecat. Les imatges de la tomba i de la matriu materna referides a la pila, són de fet prou incisives per expressar la grandiositat del que passa mitjançant els gestos senzills del Baptisme. M'agrada citar la inscripció que es troba en l'antic Baptisteri romà del Laterà, on es llegeix, en llatí, aquesta expressió atribuïda al Papa Sixte III: «La Mare Església dona a llum virginalment mitjançant l'aigua els fills que concep per l'alè de Déu. Tots els qui heu renascut d'aquesta pila, espereu el regne dels cels».[1] És bonic: l'Església que fa néixer, l'Església que és úter, és mare nostra a través del Baptisme.

Si els nostres pares ens han engendrat a la vida terrena, l'Església ens ha regenerat a la vida eterna en el Baptisme. Ens hem convertit en fills en el seu Fill Jesús (cf. Rm 8,15; Gal 4,5-7). També sobre cadascun de nosaltres, renascuts per l'aigua i per l'Esperit Sant, el Pare del cel fa ressonar amb amor infinit la seva veu que diu: «Tu ets el meu fill estimat» (cf. Mt 3,17). Aquesta veu paterna, imperceptible a l'orella però ben audible al cor de qui creu, ens acompanya durant tota la vida, sense abandonar-nos mai. Durant tota la vida el Pare ens diu: "Tu ets el meu fill estimat, tu ets la meua filla estimada". Déu ens estima tant, com un Pare, i no ens deixa sols. Això a partir del moment del Baptisme. Renascuts fills de Déu, ho som per sempre! El Baptisme de fet no es repeteix, perquè imprimeix un

segell espiritual indeleble: «Aquest segell no s'elimina amb cap pecat, encara que el pecat impedeixi al Baptisme donar fruits de salvació» (CCC, 1272). El segell del Baptisme no es perd mai! “Pare, però si una persona es converteix en un bandoler, dels més famosos, que mata la gent, que fa injustícies, el segell se'n va?”. No. Per vergonya seva, el fill de Déu que és aquell home fa aquestes coses, però el segell no se'n va. I segueix essent fill de Déu, que va en contra de Déu, però Déu no renega mai dels seus fills. Heu entès bé això últim? Déu no renega mai dels seus fills. Ho repetim tots junts? “Déu no renega mai dels seus fills”. Una mica més fort, que o sóc sord o no ho he entès: [repeteixen més fort] “Déu no renega mai dels seus fills”. Bé, així està bé.

Incorporats a Crist pel Baptisme, els batejats es conformen a Ell, «el primogènit de molts germans» (Rm 8,29). A través de l'acció de l'Esperit Sant, el Baptisme purifica, santifica, justifica, per formar en Crist, de molts, un sol cos (cf. 1Cor 6,11; 12,13). Ho expressa la unció crismal, «que és signe del sacerdoci reial del batejat i de la seva admissió a la incorporació al poble de Déu» (Ritu del Baptisme dels Infants, Introducció, n. 18, 3). Per tant el sacerdot ungeix amb el crisma sagrat el cap de cada batejat, després d'haver pronunciat aquestes paraules que n'expliquen el significat: «Déu mateix us consagra amb el crisma de salvació, perquè inserits en Crist, sacerdot, rei i profeta, sigueu sempre membres del seu cos per a la vida eterna» (ibid., n. 71).

Germans i germanes, la vocació cristiana és tot això: viure units a Crist en la santa Església, participant de la mateixa consagració per dur a terme la mateixa missió, en aquest món, amb fruits que duren per sempre. Animat per l'únic Esperit, de fet, tot el Poble de Déu participa de les funcions de Jesucrist, “Sacerdot, Rei i Profeta”, i exerceix les responsabilitats de missió i servei que se'n deriven (cf. CCC, 783-786). Què significa participar del sacerdoci reial i profètic de Crist? Significa fer de si mateix una ofrena agradable a Déu (cf. Rm 12,1), donant testimoni a través d'una vida de fe i de caritat (cf. Lumen gentium, 12), posant-la al servei dels altres, seguint l'exemple del Senyor Jesús (cf. Mt 20,25-28; Jn 13,13-17). Gràcies.

Traducció per Josep M. Torrents Sauvage